

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2013. január hó 22. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A halált okozó testi sértés büntette miatt a vádlott ellen indított büntetőügyben a Debreceni Törvényszék 2012. évi szeptember hó 25. napján kihirdetett 9.B.753/2009/27. számú ítéletét megváltoztatja az alábbiak szerint:

A vádlott börtönbüntetésének mértékét 3 (három) évre súlyosítja.

A büntetés fele részének kitöltése utáni feltételes szabadságra bocsátást kimondó rendelkezést mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész a nyilatkozattételre nyitva álló törvényes határidőn belül a büntetés súlyosítása végett jelentett be fellebbezést, illetőleg a szabadságvesztés fele részének letöltése után feltételes szabadságra bocsátást kimondó rendelkezés mellőzése végett.

A vádlott és a védő elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért fellebbeztek.

A fellebbviteli főügyészség a súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezést fenntartotta, és az ítélet megváltoztatását indítványozta azzal, hogy az ítéltábla a vádlottal szemben kiszabott börtönbüntetés mértékét emelje fel és a büntetés fele részének kitöltése utáni feltételes szabadságra bocsátás lehetőségéről szóló rendelkezést mellőzze.

Az ítéltábla a törvényszék ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348. § (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált és megállapította, hogy az elsőfokú

bíróság az eljárási szabályok maradéktalan betartásával ügyfelderítési kötelezettségének hiánytalanul eleget tett.

A tárgyaláson megvizsgált bizonyítékokat egyenként és összességükben is értékelte, az általa megállapított tényállás túlnyomórészt megalapozott, az csak kisebb részben szorul pontosításra az iratok tartalma alapján (Be. 351. § (2) bek. c) pontja), így a Be. 361. § (1) bekezdése értelmében az ítéletábrának nyilvános ülést kellett tartania az ügyben.

Mellőzendő az ítélet 3. oldal 4. bekezdéséből az a rész, mely szerint-t is megfejelte volna a kocsmában a sértett (nyomozati irat 149., 179., 217., 225., 341. és 345. lapszámái).

A 4. oldalon a koponyatöréssel kapcsolatban a „jobb falcsonttáji centrummal koponyatörés” jelölendő meg (nyomozati irat 133. lapszáma).

Az így helyesbített tényállás most már hiányosságoktól mentes, felülbírálatra alkalmas a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alapján, ennek megfelelően irányadó a másodfokú eljárásban a Be. 352. § (2) bekezdése szerint.

A felmentés érdekében bejelentett védelmi jogorvoslat nem vezethet eredményre a másodfokú eljárásban a bizonyítékok felülvizsgálásának tilalma folytán a Be. 352. § (1) és (3) bekezdéseiből következőleg.

A tényállás kapcsán az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, helyes a vádlott cselekményének jogi minősítése is.

Igaz ugyan, hogy a kocsmában épületében a sértettnek a vádlotton túl másokkal is konfliktushelyzete volt, mely tettelegességig is fajult ... esetében, a vádlottal azonban csak verbális konfliktusa alakult ki és ez is befejeződött, hiszen a sértett elhagyta a kocsmát.

Ellentétben a védelem álláspontjával a sértett bántalmazásának szemtanúi voltak ..., illetőleg ... tanúk. A megnevezett tanúk nyilatkozatából egyértelműen volt megállapítható, hogy a sértett már hazafelé indult, amikor a vádlott részéről váratlan támadás érte, a vádlott megütötte, vagyis a vádlott nem volt jogos védelmi helyzetben.

Az első fokon eljáró bíróság a bizonyítékok körülbírálatával törvényesen minősítette a vádlott cselekményét.

Helyesen foglalt állást abban, miszerint a halált okozó testi sértés megállapításánál és az emberöléstől való elhatárolás szempontjából annak van jelentősége, hogy az elkövető szándéka halált okozó testi sértésnél még eshetőlegesen sem irányul a sértett életének kioltására, hanem kizárólag testi sérülés okozására és a magatartásával okozati összefüggésben bekövetkezett halálos eredmény tekintetében a bűnösség kizárólag gondatlan formájában jelentkezhet.

A vádlott szándéka az ütés leadásakor testi sértésre irányult, magatartásával szándékos testi sértést valósított meg, szándéka azonban még eshetőlegesen sem irányult a sértett életének kioltására, azonban azért nem látta előre a halálos eredmény bekövetkeztének lehetőségét, mert a tőle elvárható figyelmet és körültekintést elmulasztotta, magatartásával azonban kétségtől ok-okozati összefüggésben a sértett halála bekövetkezett.

A védelem által minősítés változtatás érdekében bejelentett fellebbezés sem vezethetett így eredményre.

A büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket túlnyomórészt helyesen tárta fel az első fokon eljáró bíróság.

Mellőzendő azonban mint nyomatékos enyhítő körülmény az, hogy a sértett a vádlottal szemben huzamosabb ideig tartó súlyos provokatív magatartást fejtett volna ki. Az irányadó tényállás szerint ugyanis a sértett már éppen távozóban volt a kocsmából, amikor is a vádlott részéről váratlan támadás érte.

A súlyosító körülmények között feltüntetendő ugyanakkor, hogy a vádlott büntetőeljárás hatálya alatt állva követte el a cselekményét, melyre következtetés az előéleti adatainak áttekintése után vonható.

A bűnösségi körülményekre tekintettel, szem előtt tartva a Btk. 37. §-ában foglalt büntetési célokat a Btk. 83. §-ában rögzített büntetéskiszabási elvekkel, az ítélőtábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés büntetés enyhének tekintendő a kialakult bírósági gyakorlat alapján is, annak súlyosítása vált indokolttá.

A súlyosítás érdekében bejelentett ügyészi fellebbezés alapos, míg az enyhítés érdekében bejelentett védelmi fellebbezés eredményre nem vezethetett.

A Btk. 47. § (3) bekezdése rögzíti, hogy 3 évet meg nem haladó szabadságvesztés kiszabása esetén - különös méltánylást érdemlő esetben - a bíróság ítéletében akként rendelkezhet, hogy az elítélt a büntetés fele részének letöltése után feltételes szabadságra bocsátható.

Jelen ügyben az ítélőtábla nem látott olyan különös méltánylást érdemlő körülményt, amely miatt a fenti törvényhely alkalmazhatóvá vált volna, ezért azt mellőzte az elsőfokú bíróság ítéletéből.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek és helyesek.

A kifejtettekre figyelemmel az ítélőtábla a Be. 372. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta az elsőfokú bíróság ítéletét, míg egyebekben helybenhagyta azt a Be. 371. § (1) bekezdése értelmében.

Debrecen, 2013. január 22.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Dr. Nagy Éva sk. a tanács tagja, előadó, Szabóné dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. a tanács tagja.

Záradék: A Debreceni Törvényszék 9.B.753/2009/27. sz. ítélete az ítéltábla jelen határozatával jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Debrecen, 2012. január 22.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke